

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Apatnapu

Ang Huling Pangako: Pagbubunyag ng Gampanin ni Elias Bago ang Araw ng Panginoon

Jeff Pippenger
2024-03-16

Ang huling pangako ng Lumang Tipan ay na bago sumapit ang dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon, darating si Elias.

Alalahanin ninyo ang kautusan ni Moises na aking lingkod, na iniutos ko sa kaniya sa Horeb ukol sa buong Israel, kasama ang mga palatuntunan at mga kahatulan. Narito, susuguin ko sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon: At kanyang ibabalik ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga ama, baka ako’y dumating at saktan ang lupa ng sumpa. Malakias 4:4-5.

Ang Elias na dumarating bago ang “dakila at kakilakilabot na araw ng Panginoon” ay isang indibiduwal na sugo, at gayundin ang kilusang kaugnay ng mensaheng ipinapahayag ng sugo. Kaya’t ang Elias na sinusugo ay ang isandaan at apatnapu’t apat na libo na hindi matitikman ang kamatayan, gaya ng isinasagisag nina Enoc at Elias. Sila ang mga itataas bilang isang estandarte sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo.

Ang Elias ng huling araw ay kinatawan din ni Juan Bautista, ngunit hindi kinatawan ni Juan ang isandaan apatnapu’t apat na libo. Kinatawan niya yaong mga sumasanib sa kilusan at tumatanggap ng mensahe ng sugo ng huling araw, na pagkatapos ay pinapaslang sila ng pagkapapado sa oras ng krisis ng batas ng Linggo na nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo at nagwawakas kapag si Miguel ay tumindig at ang pagkapapado ay dumarating sa kaniyang wakas, na walang sinumang tutulong.

Si Elias ay inilalarawan sa Bundok Karmelo at si Juan ay inilalarawan sa bulwagan ng piging ni Herodes. Ang dalawang makasaysayang saksing iyon ay tumutukoy sa dalawang pangkat ng bayan ng Diyos sa mga huling araw na inilalarawan sa Pahayag kabanata pito. Ang isandaan apatnapu’t apat na libo at ang dakilang karamihan ay tumutugma sa Bundok Karmelo at sa piging sa kaarawan ni Herodes. Ang dalawang linyang propetiko na ito ay nagbibigay ng matibay na punto ng sanggunian upang maingat na matukoy ang mga elemento ng ikawalong ulo—yaong “sa pito”—ng pitong ulo sa Pahayag kabanata labimpito, na may sapat na detalye ng propesiya upang liwanagin kung paano at bakit ang huling pangulo—na siyang ikawalong pangulong “sa pito”—ay nagiging dakilang diktador ng Estados Unidos sa mga panghuling paggalaw ng ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya.

Sa batas sa Linggo, naisakatuparan ang tatluhang pagkakaisa.

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng Papasiya, na isang paglabag sa kautusan ng Diyos, lubusang ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniinat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang abutin ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag iniabot niya ito sa ibayo ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhang pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat prinsipyo ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatadhana para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at panlilinlang ng Papasiya, kung magkagayo’y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kahima-himalang paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas. Testimonies, tomo 5, 451.

Gayunman, sa paglalarawang ito ay may isang pagkakasunod-sunod, at ang pagkakasunod-sunod na iyon ay isang paksa ng kinasihang salita. Ito ay isang pangyayaring nagaganap sa “dekreto”; sa isang banda, ito’y iisang pangyayari, ngunit sa katotohanan ay isang napakaingat na pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari. Sa “dekreto” humihinto ang Estados Unidos sa pagiging ikaanim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, na ang ibig sabihin, doon nagsisimula ang ikapitong kaharian; ngunit ang ikapitong kaharian ay sumasang-ayon na ipagkaloob ang kanilang kaharian sa hayop. Kapag natalo ang bulaang propeta, ang dragon ay tumatayo sa kaniyang posisyon, at kaagad na ibinibigay ang kalahati ng kaniyang kaharian sa hayop.

Sa Bundok ng Carmelo, may apat na raan at limampung mga propeta ni Baal, at may apat na raan na mga propeta ng gubat na nasa Samaria at kumakain sa dulang ni Jezebel.

Ngayon nga, magsugo ka, at ipagtipon mo sa akin ang buong Israel sa bundok ng Carmelo, at pati ang mga propeta ni Baal na apat na raan at limampu, at ang mga propeta ng mga kakahuyan na apat na raan, na kumakain sa dulang ni Jezebel. 1 Hari 18:19.

Tinukoy ni Elias ang paghaharap sa Bundok Karmelo bilang isang kontrobersiya—hindi lamang hinggil sa kung sino ang tunay na Diyos, kundi hinggil din sa kung sino ang tunay na propeta.

Nang magkagayo’y sinabi ni Elias sa bayan, Ako, ako nga lamang, ang natitirang propeta ng Panginoon; ngunit ang mga propeta ni Baal ay apat na raan at limampung lalaki. 1 Mga Hari 18:22.

Nang lamunin ng apoy na bumaba mula sa langit ang handog ni Elias, saka niya pinatay sa pamamagitan ng kaniyang sariling kamay ang apat na raan at limampung propeta ni Baal.

At sinabi ni Elias sa kanila, Hulihin ninyo ang mga propeta ni Baal; huwag kayong magpahintulot na makatakas ang sinuman sa kanila. At kanilang hinuli sila; at ibinaba sila ni Elias sa batis ng Kishon, at pinatay sila roon. 1 Mga Hari 18:40.

Si Baal ay isang huwad na lalaking diyos, at ang apatnaraang propeta ng kakahuyan, na nanatiling kasama pa ni Jezebel at kumakain sa kaniyang hapag sa lungsod ng Samaria, ay mga propeta ng diyosang si Ashtaroth. Ang diyosang si Ashtaroth ay nakaligtas sa pagpapatay ni Elijah sa mga propeta sa Bundok Carmel.

Ang mga tao sa bundok ay nagpatirapa sa sindak at panggigilalas sa harap ng Diyos na di-nakikita. Hindi nila matitigan ang maningning, tumutupok na apoy na ipinadala mula sa Langit. Natatakot sila na sila'y matutupok dahil sa kanilang apostasya at mga kasalanan. Sumigaw sila nang iisang tinig, na umalingawngaw sa kabuuan ng bundok, at ang alingawngaw nito, na may kakila-kilabot na linaw, ay umabot hanggang sa mga kapatagan sa ibaba nila, 'Ang Panginoon, siya ang Diyos; ang Panginoon, siya ang Diyos.' Sa wakas ay nagising ang Israel at hindi na nalilintang. Nakita nila ang kanilang kasalanan at kung gaano nila lubhang nilapastangan ang Diyos. Nag-alab ang kanilang poot laban sa mga propeta ni Baal. Sa nakapangingilabot na sindak, nasaksihan nina Ahab at ng mga pari ni Baal ang kamangha-manghang pagpapamalas ng kapangyarihan ni Jehova. Muling narinig, sa mga nakagugulat na salitang nag-utos, ang tinig ni Elias sa bayan, 'Dakpin ninyo ang mga propeta ni Baal; huwag ninyong hayaang makatakas ang isa man sa kanila.' At handa ang bayan na sundin ang salita ni Elias. Dinakip nila ang mga bulaang propeta na luminlang sa kanila, at dinala nila ang mga ito sa batis ng Kishon, at doon si Elias, sa kaniyang sariling kamay, ay pinatay ang mga paring sumasamba sa diyus-diyosan. Review and Herald, Oktubre 7, 1873.

Ang Bundok Karmelo ay sumasagisag sa malapit nang darating na batas ng Linggo sa Estados Unidos. Doon itinataas ang watawat ng isang daan at apatnapu't apat na libo (na sinasagisag ni Elias). Doon malinaw na nahahayag ang tunay na Protestanteng sungay, na taliwas sa huwad na Protestanteng sungay na nasa Samaria at kumakain ng pagkain ni Jezebel. Doon nagwawakas ang Republikanong sungay na naging sungay kapwa ng iglesia at ng estado sa paghahantong sa Bundok Karmelo, bilang ang ikaanim na kaharian ng hula sa Bibliya. Ang nananatili kung gayon ay si Ahab, at ang kaniyang sampung-bahaging bansa, at si Jezebel, na nagkukubli sa Samaria, habang siya'y nakikipagpiging kasama ng mga Protestanteng tumalikod. Natapos na ang ikaanim na kaharian, at ang ulan ay dumarating nang walang takal.

Sa piging ng kaarawan ni Herodes, si Elias, na kinakatawan ni Juan na Tagapagbautista, ay nasa bilanguang Romano, naghihintay ng pagliligtas o kamatayan. Walang mga propeta ni Baal upang isagawa ang sayaw ng panlilintang, kundi si Salome lamang, ang anak ni Jezebel. Si Herodes at ang kaniyang mga kaibigang maharlika ay lasing sa alak ng Babilonya, sapagkat ang kaniyang kaarawan ay kumakatawan din sa Batas ng Linggo, at ang lahat ng mga bansa ay nagsimulang uminom ng alak ng Babilonya noong Setyembre 11, 2001, matagal bago sumapit ang nalalapit na Batas ng Linggo.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang isa pang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo, at kulungan ng bawat maruming espiritu, at hawla ng bawat di-malinis at kasuklam-suklam na ibon. Sapagkat ang lahat ng mga bansa ay uminom ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid, at ang mga hari sa lupa ay nakiapid sa kaniya, at ang mga mangangalakal sa lupa ay nagyaman sa pamamagitan ng kasaganaan ng kaniyang mga kalayawan. Apocalipsis 18:1-3.

Ang tatlong talatang ito ay natupad nang ang malalaking gusali ng New York, ang kambal na tore, ay ibinagsak sa isang dampi ng Diyos.

Ngayo'y may lumalabas na balita na ipinahayag ko raw na ang New York ay wawalisin ng isang daluyong? Hindi ko kailanman ito sinabi. Sinabi ko, habang minamasdan ko ang malalaking gusaling itinatayo roon, palapag pagkatapos ng palapag, "Anong kakila-kilabot na mga tagpo ang magaganap kapag ang Panginoon ay babangon upang yanigin nang kakila-kilabot ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita ng Pahayag 18:1-3." Ang buong ikalabingwalong kabanata ng Pahayag ay isang babala tungkol sa darating sa lupa. Ngunit wala akong natatanging liwanag hinggil sa kung ano ang darating sa New York, maliban sa nalalaman kong darating ang araw na ang mga malalaking gusali roon ay ibabagsak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbabaligtad ng kapangyarihan ng Diyos. Mula sa liwanag na ibinigay sa akin, nalalaman kong ang pagkawasak ay nasa sanlibutan. Isang salita lamang mula sa Panginoon, isang dampi ng kanyang makapangyarihang kapangyarihan, at babagsak ang mga dambuhalang gusaling ito. Magaganap ang mga tagpong ang kakila-kilabot ay hindi natin maisapantaha. Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang nalalapit na batas ng Linggo ay kinakatawan ng ikalawang tinig sa Apocalipsis kabanata labing-walo, at ito'y kumakatawan sa Bundok Carmel ni Ahab at sa piging sa kaarawan ni Herodes. Si Herodias, na siya ring Jezebel, ay hindi naroroon sa piging sa kaarawan ni Herodes na puspos ng paglalasing, gaya ng pagkawala ni Jezebel sa Bundok Carmel. Hanggang sa pagdating ng batas ng Linggo, si Jezebel ay nalimutan sa loob ng pitumpung simbolikong taon ng paghahari ng halimaw na mula sa lupa, ang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia. Nang matanggap ni Jezebel ang kanyang nakamamatay na sugat noong 1798 at 1799, sinimulan ng ikaanim na kaharian (ang Estados Unidos) ang panahon nito bilang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia. Kapag nagwakas ang ikaanim na kaharian, siya'y babalik at magsisimulang umawit ng kanyang mga awit at makikiapid sa lahat ng mga bansa sa lupa.

Ang kanyang mga awit ng pakikiapid at ng alak ay makahulagang pinasimulan noong Setyembre 11, 2001, ngunit iyon ay isa lamang panahon ng paghahanda, gaya ng isinagisag ng tatlumpong taon mula 508 hanggang 538, na siyang unang pagkakataon ng kanyang pag-upo sa trono. Hanggang sa batas ng Linggo, kung kailan ang ikaanim na kaharian ay mapapatay sa pamamagitan ng mga kamay ni Elias, siya ay nananatiling nakatago sa Samaria. Sa puntong iyon, si Juan Bautista ay nakakulong sa kanyang bilangguan, naghihintay alinman ng pagliligtas o ng kamatayan.

Si Herodes at ang kaniyang mga maharlikang kaibigan ay nalasing sa alak ng Babilonia, nang si Salome, ang anak na babae ni Herodias (Jezebel), ay itinanghal ang kaniyang lubhang mapanuksong sayaw, at ipinamalas ni Herodes ang kaniyang mga pagnanasang mahalay at inestuwal. Lubos siyang nabihag ng paanyayang seksuwal ng anak ng kaniyang asawa, at inalok siya ng hanggang kalahati ng kaniyang kaharian.

At nang sumapit ang kaukulang araw, na si Herodes sa kanyang kaarawan ay nagdaos ng isang hapunan para sa kanyang mga mahal na tao, mga matataas na pinuno ng hukbo, at mga pangunahing tao ng Galilea; At nang pumasok ang anak ng nasabing Herodias at sumayaw, at nakalugod kay Herodes at sa mga kasalo niya, sinabi ng hari sa dalaga, Humingi ka sa akin ng anumang nais mo, at ibibigay ko sa iyo. At siya'y sumumpa sa kanya, Anuman ang hingin mo sa akin, ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati ng aking kaharian. At siya'y lumabas at sinabi sa kanyang ina, Ano ang aking hihingin? At sinabi niya, Ang ulo ni Juan Bautista. At

pagdaka'y pumasok na nagmamadali sa hari, at humiling, na sinasabi, Ibig ko na ibigay mo ngayon din sa isang pinggan ang ulo ni Juan Bautista. At lubhang nalungkot ang hari; gayunma'y, dahil sa kanyang sumpa, at alang-alang sa mga nakaupong kasalo niya, hindi niya ito tinanggihan. At pagdaka'y nagsugo ang hari ng isang tagapugot, at iniutos na dalhin ang kanyang ulo: at siya'y yumaon at pinugutan siya ng ulo sa bilangguan, At dinala ang kanyang ulo sa isang pinggan, at ibinigay ito sa dalaga: at ibinigay ng dalaga ito sa kanyang ina. Marcos 6:21-28.

Umalingawngaw ang unang tinig ng Apocalipsis labing-walo noong Setyembre 11, 2001, at ang ikalawang tinig ay maririnig sa nalalapit na batas sa Linggo. Sa kasaysayang kinakatawan sa kabanata anim ng Ebanghelyo ni Juan, ang unang tinig ng 2001 ay tinig ni Cristo na nagpaalam sa Kaniyang mga alagad na dapat nilang kainin ang Kaniyang laman at inumin ang Kaniyang dugo, sapagkat Siya ang tunay na Tinapay ng Langit. Nagsimula ang panahong iyon sa Galilea at nagtapos sa isang pagdadalisay sa hanay ng Kaniyang mga alagad na tumalikod sa Kaniya sa Juan KABANATA ANIM, TALATA ANIMNAPU'T ANIM. Nagsimula ang kasaysayang iyon sa Galilea sa pamamagitan ng isang pagsubok ukol sa pagkain, at nagtapos sa pagpapatupad ng tanda ng hayop, gaya ng tinutularan ng bilang ng pangalan ng papa, na siyang ANIM, ANIM, ANIM. Ang Galilea ay nangangahulugang "punto ng pagbaling," at ang Setyembre 11, 2001 ay isang propetikong "punto ng pagbaling" (Galilea), at ang kaarawan ni Herodes ay kasama ang pamunuan ng Galilea. Ang pasimulang tinig ng kabanata labing-walo ng Apocalipsis, at ang pangwakas na tinig ng Apocalipsis labing-walo, ay kapwa kinakatawan ng Galilea, na isang punto ng pagbaling.

May mga aral na dapat matutuhan mula sa kasaysayan ng nakaraan; at sa mga ito ay ibinabaling ang pansin, upang maunawaan ng lahat na ang Diyos ay gumagawa sa gayunding paraan ngayon gaya ng Kaniyang lagi nang ginagawa. Ang Kaniyang kamay ay nakikita sa Kaniyang gawain at sa gitna ng mga bansa sa kasalukuyan, gaya rin ng lagi, magmula pa nang unang ipinahayag ang ebanghelyo kay Adan sa Eden.

May mga kapanahunan na humuhudyat ng pagbaling sa kasaysayan ng mga bansa at ng iglesya. Sa pangangasiwa ng Diyos, pagdating ng iba't ibang krisis na ito, ang liwanag para sa panahong yaon ay ipinagkakaloob. Kung ito'y tinatanggap, nagkakaroon ng pag-unlad na espirituwal; kung ito nama'y itinatakwil, sumusunod ang pag-urong na espirituwal at pagkalubog. Inilahad ng Panginoon sa Kanyang salita ang masikhay na gawain ng ebanghelyo, kung paano ito isinagawa noong nakaraan, at kung paano ito isasagawa sa hinaharap, hanggang sa pangwakas na tunggalian, kung kailan ang mga ahensiyang makasatanas ay gagawa ng kanilang huling kagila-gilalas na pagkilos. Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Ang Galilea noong 2001, at ang Galilea sa nalalapit na batas ng Linggo, ay tumutukoy kung kailan ibinubuhos ang liwanag ng huling ulan. Noong 2001 ito ay isang sinukat na pagbubuhos, ngunit sa ikalawang tinig ay ibinubuhos ito nang walang sukat, gaya ng kinakatawan ng napakatinding pagbubuhos pagkatapos na patayin ni Elias ang mga propeta ni Baal, na naganap sa handaan sa kaarawan ni Herodes. Ang kaarawan ni Herodes ay tumutukoy sa pagsilang ng ikapitong kaharian ng hula sa Biblia, na kaagad sumusunod sa kamatayan ng naunang kaharian. Nagsimulang maghari ang Estados Unidos noong 1798, sa kamatayan ng ikalimang kaharian, at sa kamatayan ng mga propeta ni Baal, dumating na ang kaarawan ng ikapitong kaharian. Ang ikapitong kahariang iyon

ay kinakatawan ng sampung-bahaging kaharian sa hilaga ni Ahab, at ni Herodes, na isang kinatawan ng sampung-bahaging hilagang kaharian ng paganong Roma.

At ang sampung sungay na iyong nakita sa hayop, kamumuhian ng mga ito ang patutot, at gagawin siyang wasak at hubad, at kakainin ang kaniyang laman, at susunugin siya sa apoy. Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisang loob, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. At ang babae na iyong nakita ay yaong dakilang lungsod, na naghahari sa mga hari sa lupa. Pahayag 17:16-18.

Sumang-ayon si Herodes na tuparin ang panunumpang ginawa niya kay Salome, at ibigay sa kanya ang ulo ni Juan; at ang kanyang panunumpa ay ipinahayag na umaabot hanggang sa kalahati ng kanyang kaharian. Ang sampung hari ng United Nations, sa kabila ng pagkamuhi nila sa patutot, ay sumang-ayon na ipagkaloob ang kanilang ikapitong kaharian sa ikawalong ulo, na kabilang sa pitong naunang ulo. Sumang-ayon sila sa isang kahariang nakasalig sa pagsasanib ng pandaigdigang Estado at ng kanyang pandaigdigang Simbahan. Ngunit ang kasal ay isang Latin na kasal, hindi isang English na kasal, sapagkat ang kanilang kasal ay inilarawan sa pamamagitan ng “babae” na naghahari “sa mga hari.” Sa isang Latin na kasal, ang pamilya ay nagtataglay ng apelyido ng babae, hindi ng lalaki, at ang pangalan ng dalawahang kasal na ito ay isang mahalagang sangkap ng propetikong salaysay.

Ang mga hari at mga pinuno at mga gobernador ay ipinataw nila sa kanilang sarili ang tatak ng antikristo, at sila’y inilarawan bilang dragon na humahayo upang makipagdigma laban sa mga banal—yaong mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at nagtataglay ng pananampalataya ni Jesus. Mga Patotoo sa mga Ministro, 38.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang salita na nakita ni Isaias na anak ni Amoz tungkol sa Juda at Jerusalem. At mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay maitatatag sa taluktok ng mga bundok, at maitataas sa ibabaw ng mga burol; at lahat ng mga bansa ay magsisidaloy doon. At maraming bayan ang magsisiparoon at magsasabi, Halikayo, at tayo’y magsiahon sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob; at ituturo niya sa atin ang kaniyang mga daan, at tayo’y lalakad sa kaniyang mga landas: sapagkat mula sa Sion lalabas ang kautusan, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. ... At sa araw na yaon, pitong babae ang kakapit sa isang lalaki, na nagsasabi, Kakainin namin ang aming sariling tinapay, at isusuot ang aming sariling kasuotan: hayaang tawagin lamang kami sa iyong pangalan, upang maalís ang aming kadustaan. Sa araw na yaon ang sanga ng Panginoon ay magiging marilag at maluwalhati, at ang bunga ng lupa ay magiging mainam at kaaya-aya para sa mga naligtas mula sa Israel. At mangyayari, na ang maiiwan sa Sion, at ang matitira sa Jerusalem, ay tatawaging banal, maging bawat isa na nasusulat sa mga buhay sa Jerusalem: Kapag nahugasan na ng Panginoon ang karumihan ng mga anak na babae ng Sion, at nalinis ang dugo ng Jerusalem mula sa gitna nito sa pamamagitan ng espiritu ng kahatulan, at sa pamamagitan ng espiritu ng pagsusunog. Isaias 2:1-3, 4:1-4.